

ἐν ταῖς ἀντωνυμίαις καὶ πλήρεις καὶ κατ' ἀποκοπήν. π. γ. ἄρσεν· αγο, εγο, ому, ему, ὡς καὶ εἰς τὰς θηλυκὰς αὐτάς· неѣ (αὐτῇ), ѣ (τῇ), неѣж (αὐτῆν), ж ἢ я (τῆν) π. γ. даѣ ѣ (δοὺς τῇ), учи ж (διδάσκέ την).

Σημ: 5. Ἐπὶ τῶν παραδειγμάτων τῶν ἐπιθέτων κλίνονται καὶ τὰ ἀριθμητικὰ ὀνόματα καὶ αἱ ἀντωνυμαί, ὡς καὶ αἱ μετοχαί.

Δὲν ἔχω; (нѣмамъ ли?), δὲν ἔχεις; (нѣмашь ли?), δὲν ἔχει; (нѣма ли?), δὲν ἔχμεν; (нѣмами ли?), δὲν ἔχετε; нѣмате ли?), δὲν ἔχουσι; (нѣмать ли?). Δὲν ἔγω· (нѣамъ καὶ не е у мене=οὐκ ἔστι παρ' ἐμοί). Ἐγω (ѣмамъ καὶ у мене е=παρ' ἐμοί ἐστίν). Κανδηλέριον (свѣщаникъ) ὑπόδημα (ботушь), φανάριον (фенѣръ), ὁ χρυσοῦς (златниъ-тъ), χρυσοῦς (златенъ), ὁ ἀργυροῦς (срѣбърниъ), ἀργυροῦς (срѣбаренъ), ὁ καλὸς (добриъ-тъ), καλὸς (добѣръ), ἀετὸς (орелъ), ἄσχημος (грѣзень), χήνα (гѣска), μάχαιρα (ножъ), ὁ παλαιὸς (вѣтхий ἢ вѣтхия ἢ вѣтхия-тъ), παλαιὸς (вѣтхъ), καινούριος (нѣвня), ζεσχισμένος (скжсанъ).

Θ Ε Μ Λ 2.

Ἐχετε (у Васъ ли е?—εἰς ὑμᾶς εἶναι) τὸ ὠραῖον μανδύλιόν μου; 6) — μάλιστα τὸ ἔχω (у мене е—εἰς ἐμέ εἶναι) 7). — Ἐχετε τὸ χρυσοῦν μου κανδηλέριον; — Ὅχι, δὲν τὸ ἔχω. — Ποῖον ἀετὸν ἔχετε; — Τὸν μεγάλον. — Ἐχετε τὸ ἄσχημόν μου μανδύλιον; — Ὅχι, δὲν τὸ ἔχω. — Ποίαν ζάχαριν ἔχετε; — Τὴν ἰδικήν Σας. — Ποίαν χήναν ἔχετε; — Τὴν ἰδικήν μου. — Ἐχετε τὴν χήναν μου. — Ὅχι, ἔχω τὴν ἰδικήν μου. — Ἐχετε τὸ παλαιὸν μαχαίριόν μου; — Ὅχι. — Ἐχετε τὴν καινούριαν καθέκλαν; — Ἐχω τὴν παλαιάν. — Ἐχετε τὸ ἀργυροῦν μας κανδηλέριον; — Ἐχω τὸ χρυσοῦν. — Ἐχετε καλὴν αὐλήν; — Μάλιστα, ἔχω